

Georges de La Tour (1593–1652)

Den betydeligste repræsentant for caravagismen i Frankrig

Fra ca. 1630 og frem til sin død malede han udelukkende nattebilleder, hvori en enkelt lyskilde (stearinlys eller lampe) skaber en intim, til tider mystisk-abstrakt atmosfære. Dette ses i forbindelse med den stærke religiøse vækkelse, som Lorraine (hvor han boede) oplevede i disse år. Han anvendte teknikken med *clairobscur*, italiensk *chiaroscuro* (lys-mørke). Opfindelsen af denne teknik tillægges Leonardo Da Vinci (*sfumato*, latin *fumus* for 'røg, tåge') og forbindes med brugen af oliefarver, som muliggjorde modulation og variation af farven for at give lys og mørke. Teknikken når et højdepunkt i 1600-tallet med Caravaggio i Italien, Rembrandt i Holland og Georges de La Tour i Lorraine i Frankrig. Netop George de la Tours og Caravaggios særlige brug af 'sfumato' kaldes mere præcist 'tenebroso'. George de la Tours 'tenebroso' kaldes 'den nordiske tenebroso' med lyskilden inde billedet. Caravaggios 'tenebroso' kaldes 'kælderbelysning' hvor belysningslyset føres som en projektør udefra og ind i et mørkt rum.

Netop de La Tours billeder har altid undret mig med hans konsekvente skildring af lys og mørke, der giver en mærkelig surreal stemning og et næsten 'moderne udtryk'. Læg mærke til brugen af hårde mørk-lyse kontrastflader (stødflader) og glidende opløste overgange mellem lys og mørke (passage fænomener).

Den hellige Josef som tømrer (1638–40).

Magdalene ved spejlet* (1638–40). Udsnit.